

9

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*Ať vaše duše nalezne radost v milosrdenství Páně,
nerděte se že ho chválíte.*

*Vykonejte své dílo před stanoveným časem
a on vám ve stanovený den dá odměnu*

Sir 51, 29-30

Úvodní slovo

Jestliže nedávno jeden novinový komentář prohlašoval vzhledem k odjezdu většiny vysokoškoláků prázdninové Brno za „ospalé město“, my si můžeme hrdě říct, že o duchovním Brnu to určitě neplatí. Už delší čas k letním měsícům v našem městě patří dvě hojně navštívené a neopominutelné události: Ve dnech 6. až 10. července se na brněnském výstavišti koná další ročník Katolické charismatické konference a 13. a 14.

srpna pak proběhnou již tradiční oslavy Dne Brna – poděkování za záchranu města před švédskými vojsky v roce 1645.

Obě události je možné svým způsobem řadit k těm, které „zemí otrásají“. Stačí jen chvíli přemýšlet o tom, co by bylo, kdyby – a zjistíme, že nebýt zázračné Boží ochrany, mohlo být dnes naše město zmiňováno v učebnicích historie jen jako „bývalé“. A nebýt Ducha svatého, mohli bychom být „bývalými“ my všichni – dějiny jsou přeplněné

neúspěšnými, protože pouze lidskými snahami budovat na tomto světě Boží království nelze.

Už jen tyto dvě skutečnosti nám mohou pomoci pokojně usínat, leč zároveň nepodléhat duchovní ospalosti. Přeji vám krásné prázdniny!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• Děkujeme vám všem, kdo jste přispěli do sbírky na pomoc s úhradou cestovních výdajů pro účastníky Světového setkání mládeže s papežem Benediktem XVI. v Madridu. Celkem se takto shromáždila částka 49 600 korun. Výtěžek sbírky byl v uplynulých dnech rozdělen mezi **18 mladých farníků**, kteří se v srpnu vydají do Madridu.

• Po dobu školních prázdnin (července – srpen) dojde v našem kostele ke **změně doby, kdy se zpovídá**. Od pondělí do soboty bude příležitost ke svátosti smíření vždy půl hodiny před začátkem každé bohoslužby a podle potřeby – na požádání – také po jejím skončení. Během mše svaté se o prázdninách zpovídat nebude. Na první pátek a o nedělích zůstává rozvrh zpovídání beze změn.

• **V pátek 15. července** připadá na naši farnost diecézní **adorační den**. Jedná se jakousi „štafetu“, kterou si mezi sebou předávají během roku všechny farnosti tak, aby místní církve ve svých zástupcích nepřetržitě prodlévala před Nejsvětější svátostí v modlitbě, prosbě a klanění. I když to v naší farnosti bude v době, kdy mnozí z nás užívají zaslouženého odpočinku, přesto prosíme všechny, kdo budou mít ten den příležitost zajít do kostela adorovat, aby si již nyní vyhradili alespoň malou chvíli.

• Bohoslovci kněžského semináře v Olomouci zvou všechny mladé muže od 17 do 40 let na **duchovní cvičení** zaměřená na hledání životního povolání. Exercicie se konají v semináři v Olomouci od 1. do 5. 8. 2011. Bližší informace na www.knezskyseminar.cz.

Z farní charity

Vážení přátelé, v úterý 17. května 2011 se uskutečnilo obvyklé jarní setkání zástupců farních charit a koordinátorů Tříkrálové sbírky. O čem se jednalo?

TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKA (TS)

Byla hodnocena velmi pozitivně, výsledek byl překvapivý, vyšší než předcházející rok, i když publicita TS

v televizi byla minimální – na rozdíl od sbírek „KUŘE“ a „PARAPLE“. Česká televize souhlasila pouze se zařazením Tříkrálového koncertu a v TV Prima se objevil jeden spot propagující Tříkrálovou sbírku.

POSTNÍ ALMUŽNA

Její propagace a průběh závisel na přístupu místního faráře či administrátora. Její výtěžek není ještě uzavřen.

FILIP – OSOBNÍ ASISTENCE

Tak se jmenuje nový projekt Oblastní charity Brno. Proč to jméno – po sv. Filipu Neri, který se kromě jiného věnoval s radostnou láskou nemocným a byl velkým přítelem dětí. Tento projekt se teprve rozbíhá a hledají se jak pracovníci, tak klienti. Služba bude placená, podrobné informace najdete na naší charitní vývěsce.

SBĚR PRO CHARITU

Na setkání zástupců farních charit nám přišli podat fundovanou informaci pracovníci Diecézní charity Brno, kteří obhospodařují „Šatník“ na Bratislavské č. 58. Toto zařízení je, po poněkud těžkopádných začátcích, v současné době plně funkční. Zpracovává cca 5 tun oblečení za měsíc. Přijímá a třídí se zimní a letní oblečení pro muže, ženy a děti, čisté a nepoškozené, použitelné pro danou

klientelu. Kromě věcí uvedených na následujícím seznamu jsou vítány spací pytle, karimatky, pracovní obuv, sportovní obuv a další užitečné věci po telefonní domluvě.

KONTAKT

Diecézní charita Brno

tř. Kpt. Jaroše 9

P.O.Box 635

661 35 Brno

www.dchbrno.caritas.cz

Šatník

Bratislavská 58

602 00 Brno

Tel +420 737 231 383

Otevírací doba: úterý – sobota od 9:00 do 11:30 a od 12:30 do 15:00.

CO MŮŽETE PŘINĚST

Letní a zimní oblečení, lůžkoviny, prostěradla, utěrky, ručníky, záclony, látky – minimálně 1 m², domácí potřeby, nepoškozenou obuv, batůžky a ledvinky, pánské opasky, potřeby osobní hygieny, čisticí prostředky, funkční ruční nářadí.

JAK S VĚCMI NALOŽÍME

- Nabídneme je zdarma klientům sociálních zařízení
- Nabídneme je zdarma lidem v hmotné nouzi
- Za drobný poplatek je nabídneme všem ostatním (formou bazárku si vyděláváme na chod šatníku)

Souběžně probíhá sběr pro Diakonii Broumov, a to každou poslední sobotu v měsíci (s výjimkou prosince – sběr bude 17. 12. 2011). Podrobné informace pro 2. pololetí roku 2011 najdete opět začátkem července na naší charitní vývěsce .

A NAKONEC NA DOPLNĚNÍ

Z vašich příspěvků do charitní pokladničky jsme poslali 3 000 Kč Sdružení pěstounských rodin na projekt „Dům na půli cesty“ (28. 4. 2011), OCH Brno, Žižkova 3, jsme 17. 5. 2011 předali pro Denní centrum pro bezdomovce 4 000 Kč, a pro EFFETu rovněž 4 000 Kč.

Děkujeme za vaše příspěvky, díky kterým můžeme pomáhat tam, kde je největší potřeba.

Máme před sebou dobu dovolených, děti a mládež se těší na prázdniny. Všem vám vyprošujeme, abyste si dobře odpočinuli a načerpali co nejvíce sil, abyste se vrátili ve zdraví a osvěžení na duchu, na duši i na těle. My všichni, kdo zůstaneme z nejrůznějších důvodů doma, obětujeme svoji samotu, trápení a bolesti za církve, za nová kněžská a duchovní povolání i za naše nejbližší.

Boží ochranu a požehnání vám vyprošují

Dobrovolníci farní charity

2. OLDIES PARTY

Jaká byla

Rozmýšleli jsme se, zda nabídku na „návrat“ do mladých let přijmout. Ale přijali ji i naši přátelé, takže jsme se 3. června do Řečkovic vydali a najednou jsme se ocitli tak trochu v šedesátých letech (díky hudbě a stylovému oblečení přítomných párů).

Bylo milé setkat se s mladými lidmi, které známe z kostela jen od vidění. Ti přirozeně kralovali na tanečním parketu. My jsme si spíš povídali, vzpomínali a strávili pěkný večer. Určitě stálo za to „omládnout“ mezi tolika příjemnými lidmi.

M. a V. Keprtovi

Divotvůrkyně Brněnská

Z historie

Obraz Panny Marie Svatotomské daroval císař Karel IV. roku 1356 kostelu Zvěstování Panně Marii (dnes více známého jako kostel sv. Tomáše) v Brně. Během historie se toto místo stalo nejen svědkem mnoha vyslyšení a zázraků na přímluvu P. Marie, ale i jedním z nejvýznamnějších poutních míst na Moravě.

K počtě P. Marie Svatotomské byl postaven i Morový sloup na Náměstí Svobody, jako díky za ochranu před morem r. 1679. Následující ukázka, dosvědčující tuto událost, pochází z knihy **Thaumaturga Brunensis - Divotvůrkyně Brněnská** (editoval Ivo Sperát). Knihu je možno zakoupit v sakristii.

Odvrácení strašlivého moru z Moravy

Když v r. 1679 Boží spravedlnost rozhodla pokárat naši Evropu krutým zabíjením a zkázou a potrestat hříšníky, tolikrát podněcující Boží hněv k pomstě, slavná brněnská obec dobře pochopila, že „když se ve městě stane neštěstí, copak to nedopustil Hospodin?“ (Am 3, 6), ale věděla také, že v sobě má v Matce Boží týž chrám Šalomounův a dům usmíření, a v její spásu během nákazy může nejen doufat, ale ji i žádat, dle slibu, který dostal kdysi Šalomoun: „Může se stát, že zavřu nebe, aby nepršelo, že přikážu kobyilkám, aby sežraly zemi, že sešlu na svůj lid mor. Jestliže se pak můj lid, který se nazývá mým jménem, pokoří a bude se modlit, ... a odvrátí se od svých zlých cest, potom je vyslyším z nebe, odpustím jejich hřích a uzdravím jejich zem.“ (2 Par 7, 13-14). Vrátila se tedy k chrámu, v němž měla k uctívání po mnoho století vystavený posvátný obraz, umístěný ve svatyni sv. Tomáše u samé městské brány, jakoby na stráž, aby usmířil rozhněvaného Boha

a věrnému lidu, dosud zbývajícímu, vyprosil milost, aby anděl, zabíjející lidi bez rozlišení, schoval meč zpět do pochvy. Když tedy celá Morava „v blízkém sousedství hořela“ (Aeneis II, 312) a města, městečka i vsi byly nakaženy, a nijak nepomáhala veškerá opatření, aby hrozný mor přestal, ani se neobjevil lék, aby celé markrabství nezmizelo do hrobu bohyně smrti, v této společné nutné potřebě všech se královské gubernium a nejslavnější magistrát utekly k Matce milosrdenství, skrze její přízeň prosily u rozhněvaného Syna a všichni jednomyslně jí zaslíbili sebe, město i zemi a nařídili obcházet s jejím milostiplným obrazem nejslavnostněji ustanoveným, jak říkáme, procesím mnoha tisíc lidí z celého Brněnského kraje, k tomu pozvaných a povolanych. Když takto po slibu obešli město s posvátným obrazem, ještě téhož dne mor znatelně ustoupil a byl odvrácen. Z vděčnosti za to zmíněná obec nechala navíc z bílého mramoru zbudovat sloup se sochou Marie Osvoboditelky, obklopenou svatými přímluvci Františkem Xaverským, Karlem Boromejským, Rochem, Šebestiánem a Rozálií, a přikázala dle slibu zpívat u tohoto sloupu každou sobotu veřejně na věky litanie a takto chtěla dosvědčit svou navěky trvající povinnost vzdávat díky, jaké může, za toto slavné dobrodiní.

Slovo nemocným

*Mně je v Boží blízkosti dobře,
v Panovníku Hospodinu je mé útočiště,
proto vyprávím o všech jeho činech.*

Žalm 73,28

Celé Písmo svaté je naplněné myšlenkami, které zdůrazňují Boží milosrdenství a dobrotu. Je to pro lidi zdroj naděje ve všech životních situacích. Většinou jsou tyto myšlenky obsaženy v podobenstvích, aby je lidé snadno pochopili a uměli z nich vyvodit závěry pro svůj život. My máme Písmo svaté číst tak, abychom z něj čerpali naději pro svůj život, a aby tato naděje náš život ovlivňovala tak, že nebudeme kolísat a ztrácet jistotu v těžkých životních chvílích, ale že budeme svým vztahem k jejich řešení ovlivňovat lidi kolem sebe.

Když budeme mít ve své duši pevnou naději v Boží působení v našem životě, budeme schopni tuto naději předávat druhým lidem a pomáhat jim ve chvílích, které budou pro ně těžké. Nebudeme to většinou dělat svými slovy, ale působením celé naší bytosti, a to bude účinnější než mnoho slov. Lidé sledují náš život víc než předpokládáme a my je ovlivňujeme, i když si toho nejsme vědomi. I v takových případech máme plnou odpovědnost za všechno, co jsme řekli, jak jsme jednali a jak jsme

se projeví v obtížných situacích. Čím bude důvěra v Boha v naší duši pevnější, tím víc budeme lidi kolem sebe ovlivňovat.

K tomu, abychom prohloubili naši důvěru, nám pomáhá to, když známe podobenství, která zdůrazňují Boží dobrotu, například podobenství o Dobrém pastýři nebo marnotratném synovi. Při jejich čtení máme zaměřit svoji pozornost na dobrotu Boha, kterému záleží na každém jednotlivém člověku a dává mu vždy možnost navrátit se k němu, i když se člověk vzdálil hodně daleko. Bůh nejen odpouští, ale současně také dává pomoc k podstatné změně života. Záleží na svobodné vůli člověka, zda ji využije, anebo jde stále svou cestou. Nikdy nevíme, co kterého člověka osloví a co prospěje ke změně jeho smýšlení a způsobu života. Často jsou to skutečnosti, které jsou podle našeho názoru zanedbatelné, ale pro někoho mají životně důležitý význam.

Máme často prosit Boha o dar hluboké víry a pevné naděje, protože nevíme, jak náš život bude probíhat a co nás v něm čeká, ale s Boží pomocí prožijeme všechno tak, že nám nic neuškodí, ale všechno nám prospěje. Máme prosit i za lidi, se kterými žijeme a vyprošovat jim všechno, co potřebují, aby prožili svůj život dobře. Prospějeme tím sobě i jim.

o. J. Šik

Noc kostelů u Svatého Tomáše

Dlouhodobé období příprav vyvrcholilo během pátečního odpoledne. Když jste přišli kolem 17. hodiny do kostela (byl ještě uzavřený pro veřejnost), tak již bylo vše nachystáno. Před kostelem stál stan, ve kterém bylo vše připraveno (nejen) pro děti, které měly hledat všechny TOMÁŠE U SVATÉHO TOMÁŠE.

Vpravo od kostela stál druhý stan, do kterého zrovna přenášeli nádoby s vínem, neb i letos (již tradičně) měla proběhnout oblíbená

„OCHUTNÁVKA MEŠNÍHO VÍNA“ jako povzbuzení na další cestu.

V bývalé Mariánské kapli bylo připraveno komorní prostředí pro videoprojekci na téma „600 LET OD ÚMRTÍ MARKRABĚTE JOŠTA LUCEMBURSKÉHO“. Kdo nezaváhal a zašel sem, nelitoval. Na své si přišli odborníci i laici.

V samotném kostele byla v pravé lodi (pokud jste u vchodu a díváte se směrem k oltáři) nainstalována expozice s názvem

KDO MÁ JAKOU „UNIFORMU“ A KDO KOMU „SALUTUJE“.

Byla to vlastně výstava oděvů, především řeholních řádů. Vystaveny byly:

1. dominikánky
2. františkáni
3. křižovníci s červenou hvězdou
4. premonstráti
5. monsignor
6. kanovník
7. biskup
8. kardinál

Zde je několik informací od paní Dufkové, která vystavené oděvy sháněla.

Exponáty ochotně zapůjčili všichni. Zejména bychom chtěli poděkovat otci biskupovi Vojtěchu Cikrlemu a panu kardinálovi Miroslavu Vlkovi.

Největší problémy byly se sháněním figurín (velmi nedostatkové zboží). Nakonec se je podařilo sehnat až v Městském muzeu Bystřice nad Pernštejnem, které ochotně zapůjčilo oba druhy - figuríny i „bezhlavé“ trupy.

Mimochodem, bylo velmi zajímavé sledovat reakce návštěvníků na to, jak se figuríny tvářily. Kdeže je vlídný úsměv otce biskupa i pana kardinála.

Od pana faráře jsme se dozvěděli, že oděvy se šijí přímo v Římě. A protože nejde o sériovou výrobu, je také jejich cena tomu odpovídající. To abychom hlídali opravdu bedlivě.

V pravé lodi bylo také místo, kde návštěvníci dostali razítko, a hlavně zde byla nachystána prezentace **SDRUŽENÍ PĚSTOUNSKÝCH RODIN**. U jejich stolečku s nápisem „ŽIJÍ MEZI NÁMI“ se postupně vystřídali skoro všichni pracovníci Sdružení. Pozornost návštěvníků přitahoval plakát s obrázkem děvčátka, které svým smutným pohledem říká: „Hledáme Vás, mámo, táto“. Zástupci Sdružení poskytli zájemcům spoustu zajímavých informací o životě přijatých dětí v rodině. Nabídli také časopis **Průvodce náhradní rodinnou péčí**, který Sdružení vydává a seznamuje tak během celého roku veřejnost se svými bohatými aktivitami (pobyty a výlety rodin, psychologické a právní poradenství, možnost doplňování studia pro rodiče, činnost Domu na půli cesty ve Velkém Dvoře u Pohořelic...). V každém čísle najdeme i příběh – představení skutečné nové rodiny.

Během 15-ti let své činnosti se Sdružení pěstounských rodin daří

každý rok najít rodinu až sedmdesáti dětem.

V levé lodi bylo připraveno SETKÁNÍ S KOMUNITOU EMANUEL na téma „VÍRA, NADĚJE A LÁSKA“. Komunita nabízela možnost rozhovoru, modlitby, žehnání, zapálení svíce, příležitost napsat svou prosbu a dát ji do krabice u kříže s tím, že se komunita za tyto potřeby bude modlit. Jako vždy byl velký zájem o žehnání. Návštěvníkům nepřetržitě žehnali dva jáhni a dva kněží jim vypomáhali v době, kdy nezpovídali. Svící bylo zapáleno 1 200 a v krabici jsme našli 720 lístků s prosbami. Návštěvníci také se zájmem četli citáty o víře, naději a lásce.

Komunita měla připravený program i na Náměstí Svobody. Tam během odpoledne opět vyrostla „rekonstrukce (vizualizace)“ chrámu Svatého Mikuláše (tentokrát v provedení 3D).

Pro doplnění několik číselných údajů, které nám poskytli autoři tohoto díla: Příprava zabrala celkem 4 soboty a pak ještě 2 odpoledne těsně před Nocí kostelů. Bylo použito cca 1 km smrkových latí 5x3 cm, které byly od chvíle, kdy se koupily po složení ve skladu, kde čekaly na další použití, 12 x přerovnány. Byly

seskládány do 4 pilířů, pospojované byly závitovými tyčemi v rozích. Nejvyšší pilíř měl mít výšku 4,3 m, ale nakonec byl vysoký 3,7 m. (Těsně před stavbou jsme se rozhodli všechno snížit o 0,5 m, protože hlásili opravdu silný vítr a při nižší výšce bychom stavbu dokázali v případě problémů s větrem snadno zbořit.) Celkem se na práci vystříдалo 13 lidí a pracovní skupiny o víkendech se pohybovaly od 1 člověka po 8 lidí. Odpracováno na tom bylo asi 200 hodin (bez dopravy, nákupu materiálu a vymýšlení). Na místě byl pak „chrám“ smontován za 2,5 hodiny v týmu 12 lidí.

Pro děti byl připraven skákací hrad, pro dospělé hudební program na podiu. Bohužel, jak návštěvníky, tak organizátory zaskočilo počasí. Zato kavárna ve stanu vedle podia byla plná, a to dávalo příležitost navazovat rozhovor.

Kolem 18. hodiny vše začalo naplno. Shodou okolností asi na hodinu přestalo pršet, takže ti, kdo váhali, zda jít či nejít, většinou vyrazili. A když už byli ve městě, tak přebíhání z jednoho kostela do druhého zvládli i v lijáku. Kdo chtěl zůstat v suchu, mohl strávit celý večer v jednom kostele (třeba u Tomáška)

a sledovat bohatý program. A že bylo na co se dívat a co poslouchat!

18:00 – 19:00

V tuto dobu je asi největší nápor návštěvníků. U vchodu se organizátoři snaží všechny „spočítat“. Za celou Noc prošlo naším kostelem přibližně 9 500 lidí. Vpředu před oltářem vystupuje dětská schola v pořadu „DĚTI TRALALAJÍ“

19:00 - 20:00

Venku začíná opět pršet. Někdo se nás ptá, jak je to s tím salutováním. A tak vysvětlujeme, že všichni s úctou

zdravíme všechny. A když nám otec biskup žehná, tak se znamenáme symbolem kříže, což je něco zcela jiného než salutování. Pátrání po sv. Tomáších je v plném proudu. Mimochodem, ten úkol by byl možná obtížný i pro dospělé, kteří do kostela chodí řadu let. Takže odměna na konci je opravdu zasloužená.

Před oltářem nastoupila SVATOTOMSKÁ GREGORIÁNSKÁ SCHOLA. Na programu jsou latinské chorální zpěvy. Název programu je „ADORO TE DEVOTE – KLANÍM SE TI VROUCNĚ“ Celým programem posluchače zasvěceně provází František Gert Svoboda.

20:00 -22:00

Podle toho, jak vypadají příchozí, venku pořádně leje a navíc fouká vítr. Stan vedle kostela dostal zatěžkávací zkoušku. Vzhledem k tomu, že je tam řada velkých skautů, kteří umí stany stavět, náporům deště a větru odolal.

Je patrné, že do Brna přijely celé skupiny návštěvníků. Jedna z nich (asi 15 lidí) má průvodce, který jim o kostele podává tak zasvěcený výklad, že v levé lodi stráví dobrých 20 minut. Počet návštěvníků i přes nepřízeň počasí neklesá. Kdo si chce chvíli odpočinout, usedá do lavic. Právě probíhá hodinový koncert

chrámového sboru JOLLY SINGERS. Na programu je „LITURGICKÁ HUDBA 20. STOLETÍ (P. EBEN, A. GREČANINOV A DALŠÍ)“ Průvodcem tímto programem je pan farář Vrbacký. Koncert se od 21. hod opakuje.

22:00 -24:00

Hudební program skončil. Posluchači, kteří odpočívali v lavicích, pokračují v prohlídce kostela. Z venku stále přicházejí další „zmoklí“ návštěvníci. Ze stanu vedle kostela přichází „biblická“ zvěst o tom, že došlo víno. To také svědčí o počtu návštěvníků (protože vloni naopak zůstalo). Svaté Tomáše hledá skupinka dětí, které právě dorazily. Sbírkou razítek v průvodci mají téměř kompletní.

Jako pořadatelé jsme téměř nenápadní. Máme jenom malé visačky s nápisem „Noc kostelů“ a svým jménem. Přesto se sem tam někdo zastaví a dá se do řeči. Dvě paní (mimochodem moje kolegyně z BIGY) se chtějí podívat na kůr. Odkázali jsme je na Boba a přiznám se, že nevím, jestli se jim to podařilo. Jednu paní zajímá, jak je to s oděvem pro monsignora. V jejich farnosti má prý trochu jiný. Na to jsme bohužel byli moc málo informováni, a tak jsme to

nějak zamluvili. No, a potom přišel pán, tak kolem 50 let, který nám řekl: „Teda pánové, to tady nemá chybu“, a pak si s námi povídal, že je nevěřící, ale že je to pro něho velký zážitek. Myslím, že tím vystihnul docela přesně Noc kostelů jako celek. Opravdu to nemělo chybu (nejen v Brně). Ohromné bylo, že za celou noc nepřišel nikdo, kdo by chtěl průběh noci nějak narušit excentrickým chováním.

23:30

V kostele je poměrně klidno. Stále je tu ale řada návštěvníků. Ti teď mají možnost vyslechnout si malou noční meditaci: „JAK PŘÍRODA MLUVÍ O BOHU A LIDÉ ŠPATNĚ SLYŠÍ“. Zamyšlení Marka Orko Váchy, kněze a biologa, nad odpovědností člověka vůči Bohu i stvoření. A to byl poslední program v našem kostele. Tedy program pro veřejnost. Ještě se taky muselo vše poklidit.

Kdybychom vyjmenovávali všechny, kdo se na přípravě a průběhu Noci kostelů podíleli, určitě bychom na někoho zapomněli. A to by nás potom mrzelo. Takže VŠEM VELKÝ DÍK A ZA ROK ZASE ZNOVU.

Pavel Koukal st.

První skautské tábory pro brněnská děvčata

Začátky červencových poutí do Kostelního Vydří

Brněnští věřící vysokoškoláci se často scházeli v pěveckém spolku Moravan. Ve volných chvílích jezdili do Dalečína.

Středoškoláci se scházeli v rámci akcí Studentského sociálního sdružení (dále jen SSS) většinou v pavlačovém bytě na ulici Koliště č. 5.

V třicátých letech 20. století byly první dívčí tábory u sester Cisterciáček v Předklášteří u Tišnova. Jako duchovní vedoucí sem přijížděli kněží z Brna, nejvíce však na nás zapůsobili otcové dominikáni Metoděj

Habáň, Reginal Dacík a Silvestr Braitto. V roce 1935 vedení SSS rozhodlo, že i studentky budou mít prázdninový tábor na Vysočině v Kostelním Vydří a v Provodově, chlapci v Nové Říši.

Byla jsem ustanovena jako vedoucí do Kostelního Vydří a vypravila jsem se na pro mne zcela neznáme místo. Cesta vlakem nebyla snadná, několikrát jsem přestupovali. Když se vlak blížil k Dačicím, poprvé jsem uviděla v dálce kopec s věží kostela, budovami fary a kláštera.

Fara i klášter vypadaly hodně opuštěně, všude kolem panovalo posvátné ticho. Zde bylo naše táborové ubytování, které zahrnovalo také zařízenou jídelnou a kuchyni. Po chvíli přijel na kole převor kláštera ThDr. Prokop Valena, spolu jsme probrali potřebné náležitosti. Příští den otec pana doktora zajel s vozem, taženým jedním koněm, do Dačic, aby přivezl zavazadla děvčat. Spaly jsme na jednoduchých železných postelích se slamníky. O prázdninách jsme organizovaly vždy dva turnusy asi pro 30 studentek, které byly většinou z Moravy. Pobyt jsme vždy zahajovaly duchovním cvičením, exerciciemi. Vedl je vždy některý ze vzácných kněží té doby – např. pan prof. Dominik Pecka nebo některý z výše uvedených otců dominikánů. Po exerciciích jsme si užívaly krásného koupání v rybníku, veslování v loďkách a sportování (tenis, volejbal). Nezapomenutelné byly i vycházky půvabným krajem – pro nás to byly veselé výlety. Pořádaly jsem také táboráky s programem a hodně jsme zpívaly.

Do programu byly zařazovány také duchovní přednášky nebo poučení. Den jsme vždy začínaly mší svatou a končily večerním rozloučením a díky Panně Marii

Karmelské. Byly to nezapomenutelné, šťastné chvíle. Děvčata měla rozdělené služby, úklid, nákup do Dačic (s vozíkem), pomoc v kuchyni. Vždy se našla milá paní, většinou příbuzná, známá nebo matka některé z děvčat, která zde působila jako kuchařka. Pan převor Dr. Prokop Valena byl prvním českým karmelitánským představeným u nás. Byl to člověk vzdělaný, obětavý a hodně se nám věnoval.

Po obsazení republiky Němci již takové akce nebylo možné organizovat, podobně tomu bylo za komunistické totality. Tehdy, zejména v padesátých a šedesátých letech, byli karmelitáni vězněni, stejně jako mnoho dalších kněží, řeholníků a řeholnic. Na faře pak zůstal jen karmelitán P. Melichar Karásek. Když tento kněz zestárl, byl ustaven správcem salesián P. Pavel Klimovič, působil zde i P. Vojtěch Suchý. V Dačicích byl kaplanem P. Ludvík Horký, pozdější prelát brněnské diecéze.

Po dlouhých letech (od roku 1980) jsme opět začaly jezdit na poutě do Kostelního Vydří. Zpočátku nás bývalo jen několik bývalých tábornic. Nocleh jsme si zajišťovaly v hotelu v Dačicích. V předem domluvenou sobotu jsme ve Vydří trávily celý

den. Jak nás přibývalo, jezdily jsem autobusem (nejprve linkovými spoji, později autobus zajišťovala CK Petrov).

Krásné poutě tak ožily a my jsem pak jezdily do Kostelního Vydrří pravidelně až dodnes. Termín poutě je vždy stanoven na neděli po svátku Panny Marie Karmelské. **Letos bude pouť 17. července.** Své vzpomínky končím prosbou: „Oroduj za nás, Panno Maria Karmelská“ a textem písně, kterou jsme vždy tak rády i při poutích zpívaly:

Buď matkou mou, Maria štěstí moje,
Tvým dítětem chci provždy být.
Jen v srdci Tvém jsou všechny blaha
zdroje,
jimiž chceš mě oblažit.
Maria, slyš mé prosby hlas,
mou matkou buď po všechn čas . . .

Julie Weinbergerová

ODEŠLA – TAK – TIŠE

Je sobota ráno
a pohled do zahrádky mi nabízí
nezvyklé světlo.
Meruňka!
Náš milý starý strom leží

s obnaženými kořeny
a plnou náručí ovoce přes ostatní
záhony.

Nedaří se mi nadechnout.

Neubráním se slzám.

Vybavuji si ty každoroční oranžové
pochoutky.

Nešetřila!

Byla zasazena do Božího řádu
k rozdávání.

I v závěru svého života byla obdařena
plnou náručí plodů,

které už pro její křehkost nemohly
dozrát.

Meruňko, díky za tvoji štědrost.

Marie Miriam Veselá

POVÍDKA

„Mamí, my pojedem s holkama do Chorvatska,“ hlásí čtrnáctiletá Katka ledva odemkne dveře. „Jana našla zájezd, budou tam i vyjížďky na moře, návštěva Mostaru, Splitu,“ Káťa se zouvá, aniž přeruší proud své výmluvnosti, „je to přesně těch 10 dní, co jsou kluci na táboře a vůbec to není drahé!“ Konečně je v kuchyni u mámy a ta vážně hledí na její rozzářený obličej. „Víš, to nepůjde, i když to nebude vůbec drahé, letos

si to nemůžeme dovolit. Splácíme hypotéku, jste čtyři, kluci rostou jako z vody...“ Katce se nahrne krev do hlavy a má chuť vykřiknout, že ona o tři mladší bráchy nestála, ale na poslední chvíli to spolkně - ví, že to by mámu moc mrzelo. Zklamání ale musí ven: „Super, tak to budu sedět doma a nejlíp gruntovat, ne? Pak budeš spokojená, co?“ Káťa ví, že není spravedlivá, velký letní úklid si máma vždycky udělá sama, i když je přes rok pěkně prohání. Maminka na ni hledí pořád tak vážně, ale v jejím hlase není ani stopa hněvu nebo výčitky: „Víš, kolik dětí by v tuhle chvíli bylo rádo doma, ale žádný domov nemají? Musí se obejít nejen bez něj, ale možná i bez rodičů, sourozenců, kamarádů a ty by ses nemohla obejít bez jednoho pobytu u moře? Zkus to v modlitbě odevzdat Pánu Ježíši a třeba obětovat za některé z nich.“ Ale Katka skoro neslyší, co maminka říká, zavírá se ve svém pokoji – ještěže ho má, nebude muset klukům vysvětlovat, proč má červené oči.

Ráno si ale přivstane a už v půl osmé otvírá dveře školní kaple. A je, někdo tam je, chce honem zavřít, ale děvčátko před svatostánkem se otočí, usměje a už dělá Katce místo. Je to Adélka z béčka, v primě spolu byly na plaveckých závodech. Káťa pokleká vedle ní. Pár minut před

zvoněním spolu vychází a tu se náhle Adélka zeptá: „Hele, nechceš jet s naší farností na vodu? Máma čeká v září Marjánku a taťka si vůbec nedovede představit, že pojedě sám a nebude mít koho poučovat.“ Katka si vzpomíná - pan Zadražil je vodácký instruktor. A termín přesně odpovídá. „Tak jo, já se zeptám.“

Doma se další prázdninový plán nesetkává s velkým nadšením, ale po telefonickém ujištění pana Zadražila, že akce je veskrze prospěšná a zcela bezpečná, dávají mamka s taťkou svolení.

O dva měsíce později proklikává Káťa fotky z vody a provádí selekci. Tady skáčou s panem Zadražilem z jezu, to našim radši ne, modlitba u táborového ohně – vida, ten vysoký blondatý Ondra se po ní opravdu tak pěkně dívá. Dětský obličej zkrásní úsměvem dospívající dívky. Katka prudce vyskočí. Ve čtvrtek mají přípravu na biřmo – chtělo by to něco - dívenka si stoupne před zrcadlo, přehodí dlouhé vlasy na jednu stranu a zkusmo spíná spoustou malých sponeček. Ještě že jsme neměli na to moře, bleskne jí trochu poštile hlavou, ale pak následuje děkovaná modlitba hodná adeptky na přijetí svátosti křesťanské dospělosti.

Marie Sojka Veselá

PRO BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

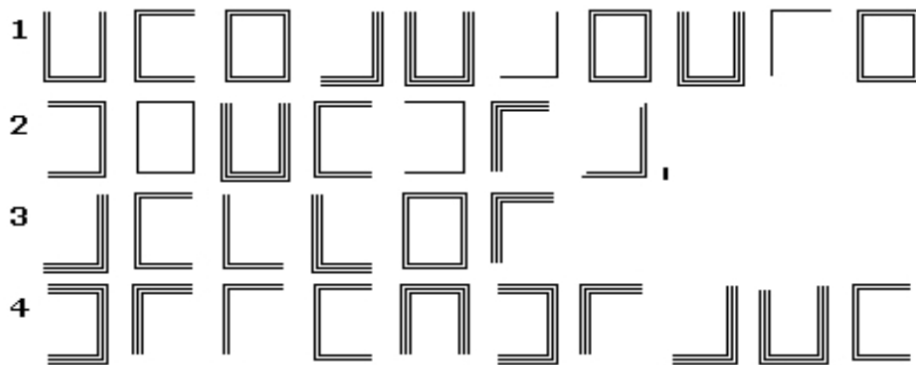
Již nyní se všichni těšíte na prázdniny. Je nutné se pečlivě sbalit a na nic nezapomenout. Najděte na obrázcích 12 detailů, v kterých se liší odjezd rodiny na dovolenou.

PRO STARŠÍ

Svatí _____¹ (Cyril) a _____², označováni někdy jednoduše jako bratři ze _____³, jsou známí jako Apoštolové Slovanů nebo také Slovanští _____⁴. V rámci své misie na Velké Moravě vytvořili písmo hlaholici a prosadili staroslověnštinu jako bohoslužebný jazyk.

Doplně do vět slova, která vyluštíš podle daného klíče.

Klíč:

A	B	C	J	K	L	S	T	U
D	E	F	M	N	O	V	W	X
G	H	I	P	É	R	Y	Z	Ě

Klára Špunt Zelinková